

42de Møde.

Onsdag den 6. Januar 1926 Kl. 1 1/2.

Formanden: Sammen med Folketingets første Næstformand har jeg Nytaarsdag overbragt Hans Majestæt Kongen Rigsdagens Hilsen og Lykønskning i Anledning af Aarsskiftet. Kongen bad os bringe Tingene sin hjertelige Tak og udtalte samtidig de bedste Ønsker for Rigsdagens Arbejde i det nye Aar.

(Medlemmerne paahørte staaende denne Udtalelse).

I Skrivelse af 23. f. M. meddeler Indenrigsministeren, at Ministeriet fra Københavns Kommunalbestyrelse har modtaget en af samme vedtagne Resolution, hvori rettes en indtrængende Opfordring til Statsmyndighederne om at træffe landsomfattende Foranstaltninger til Modvirkning af Arbejdsløsheden, saaledes at Erhvervslivet saavidt muligt holdes i Gang under Krisen — med Anmodning om, at den nævnte Resolution maa blive bragt til Rigsdagens Kundskab. Dette sker herved.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Udpantning og om Udlæg uden Grundlag af Dom eller Forlig af 29. Marts 1873.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 109), Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 129).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Godskesen): Da nærværende Lovforslag var til første Behandling, tillod jeg mig at bemærke, at Gebyrerne ved Skatteudpantninger efter min Mening burde sættes saa højt, at paa den ene Side Statskassen fik fuld Dækning for sine Udgifter, derunder et passende Veder-

lag til Sognefogderne, og paa den anden Side Skatteyderne ikke fristedes til uden Nødvendighed at vælge Udpantning som en let og bekvem Vej til at betale Skatterne. Derimod mente jeg ikke, at Gebyrerne skulde sættes højere, end disse Hensyn fører til; saa vilde de jo nemlig komme til at virke som en yderligere Skat paa Skatterestanterne, der allerede netop ved at være Restanter har vist, at de er daarligt stillede og har vanskeligt ved at udrede Skatterne. Disse Betragtninger har i Udvalget fundet Tilslutning fra alle Sider, og saa vidt jeg har forstaaet, er den højtærede Minister i og for sig heller ikke fremmed for en saadan Tankegang.

Derimod har Udvalget savnet Forudsætninger for at afgøre Spørgsmaalet om, hvor højt Gebyrerne skulde sættes. Vi har været ganske klare over, at der maatte en betydelig Forhøjelse til, men vi har ikke med de Midler, der stod til vor Raadighed, kunnet afgøre, om Forhøjelsen netop skulde være saaledes, som det nu foreslaas, og vi har derved haft i Erindring, at da en Udpantning ved Sognefogeden i Almindelighed er betydelig billigere for det offentlige end en Udpantning ved den rigtige Foged, er det ikke givet, at Gebyrerne bør være de samme i begge Tilfælde; det kan meget vel tænkes, at de kan sættes noget lavere, naar Sognefogeden foretager Udpantningen. Den højtærede Minister har ikke kunnet vejlede os med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor højt Gebyrerne skulde sættes ud fra de givne Udgangspunkter, og det er saa overordentlig naturligt; det kan ingen bebrejde den højtærede Minister, thi han har ikke haft det fornødne Materiale til Raadighed. Skulde der kunne gives en virkelig Besvarelse af dette Spørgsmaal, maatte der betydelige Forarbejder til, og det maatte vel nærmest ske i Forbindelse med en almindelig Revision af Sportellovgivningens Bestemmelser. Da det nu, som jeg fremhævede, er givet, at der i alt Fald skal en betydelig Forhøjelse til, har Udvalget under disse Omstændigheder ikke ment at burde stille noget Ændringsforslag, men indstiller Lovforslaget til Vedtagelse, som det foreligger, idet man dog henstiller til den højtærede Minister at have Opmærksomheden henvendt paa det Spørgsmaal, vi har draget frem, og ved Lejlighed at undersøge, om Gebyrerne nu staar paa det Standpunkt, som vor Betragtninger vilde føre til, eller om der trænges til en Ændring opad eller nedad. Saa vidt jeg har forstaaet, vil den højt-